

Rumíčku, Rumičku, ty jsi tak trochu sprateček vid? :D

Pardon, stráteček jsem chtěla říct. Ale chápu, chápu, vona si to tak trochu madam zaslouží a taky je asi šestsetkrát větší než ty, tak jí prostě musíš trošku přitáhnout otěže. Takže sprateček je to jen z našeho lidskýho pohledu. A protože jsi moudřej pán, tak víš, že násilího netřeba, že se tohle dá dělat trochu sofistikovanějš. □ □ A taky ti určitě Ešátor nechal někde návod, páč jinak si nedovedu představit, že jedete úplně tu stejnou strategii.

Protože Ešínek - a to už je stará vesta, tohle vzpomínání - když přišla Bubinka, tak aby jí dal najevo, že to si teda dovolila moc, když se k nám nastěhovala, začal zabírat pelíšky. Natáhnul se přes jeden hlavou a přes druhý zadnicí. Chápala jsem jeho rozhořčení, ale ač jsem ho milovala celým svým srdcem, tak tohle dělat nesměl. Ale člověk má mozek, nemusí se všechno hned hrotit. I dala jsem ty pelíšky kus od sebe. Zabral zase ten svůj a na ten druhý dal aspoň špičky drápků, co mu natažení těla dovolilo místo nápisu "Tady je Krakonošovo!" A Bubi chudinka si šla lehnout na boty na rohožce. Bylo to vtipný, tenhle jeho tichej protest. Ale pochopitelně, tohle nejde. Ale zase, abychom netlačili na pilu v postupným sžívání, došlo se pro pelíšek do auta a ten se dal na druhou stranu předsíně. Tohle řešení jsme teda neočekávali. Ešus prostě šel a ty pelíšky nasáčkoval na sebe. A spokojen, jak to vymyslel ulehl. Bubi opět skončila na botách. A dělo se to vždycky jen a jen v noci □ □ . Tohle jeho řešení mi tak vyrazilo dech a zůstalo mi v paměti, že jsem úplně vytěsnila, jak jsme to nakonec vyřešili, že toho nechal. Zato si naopak moc pamatuju ten hezkej pocit v duši, když jsem je našla ležet vedle sebe a on se Bubinky dotýkal zádama. A ona skoro jako kdyby mrkla a v očích měla "No jooo, dyk je to jen chlap, bylo potřeba mu dát čas" . Škoda, že už ho pak tolik spolu neměli.

Po jeho odchodu se Bubi zabydlela v bydlíku v předsíni a druhý pelíšek se tam objevil zase, až když přišel Rumíček. Ten zpočátku akceptoval, že "Tady je Bubinino" ale to zpočátku trvalo opravdu jen chvilinku. Pak se k ní zcela regulérně naboural, tak jako se jí naboural do života a bydlíkoval tam s ní. To se tam ještě vešli. Pak poporostl. No ne, moc , pravda, leč poporostl natolik, že ve dvou už to pohodlný nebylo. Ale vědíl, že.... "Tady je fakt Bubinino." A já jsem tentokrát pochopitelně důsledně trvala na tom, že to tak bude. Aby měla svůj klid, a výhodu, kterou si víc, než zasloužila. No jo, to by ale Rumíček nesměl být filuta a Bubi tak dobrosrdečná. Nebo spíš chtěla mít od toho smetáka malýho klid. Protože - stejně jako Ešus vždycky v noci □ - pod heslem: "Tma přikryje šécko!" vstal, šel k Bubince a blemtal jí hlavu. Pod záminkou starostlivosti o osobu mu blízkou □ . Jenže, kdo by si chtěl nechat uprostřed noci blemtat hlavu?? Já ne. Myslím, že nikdo by nechtěl. Účinek je dle mýho soudu totožný s

Rumíčku, Rumičku, ty jsi tak trochu sprateček vid? :D

indiánským mučením, kdy vám nechají kapat na oholenou hlavu kapky vody. Voda kape a kape a vám švihne. No a aby Bubinu nešvihlo, tak vstala, a ten malej had zrzatej se tam radostně nastěhoval místo ní. Jenže trošánek smůla. Já mám hodně blbý spaní, vzbudí mě cokoliv. ☐ Takže jsem vstala, milý zrzavý smrádě z bydlíku vypudila a Bubinku nastěhovala zpátky. Nepřejte si vidět to zklamání v jeho roztomilým gezichtíku. Že mu na to přišli.

Jenže to je prostě Rumíček, takže když mu to takhle párkrát nevyšlo, zvolil jinou strategii. Přestal Bubi blemtat hlavu a jen nad ní stál, čučel a funěl ☐ ☐ . Von je fakt hroznejš, směju se tu, když to píšu ☐ ☐ . V noci chcete spát, nechcete, aby na vás někdo čučel a funěl vám do xichtu. Zvlášt, když jste stará psí paní, co má za sebou plně prožitéj den. Ale ono to za těchto podmínek taky moc nejde, tak se zvednete a jdete spát jinam. A zrzavej filuta jása a ulehne tam místo vás. Do tý doby, než mu na to zase přijdou, páč - jak říkám, to spaní mám fakt blbý, takže mě prostě vzbudilo i to, že "něco" . Takže zase - smrádě ven na svůj pelech, Bubi zpátky.

Odešla Bubi a druhej pelíšek se zase vrátil až s příchodem docentky Talířový. Tady jsem naopak nechala Rumíčkovi v hodně věcech /nikoliv však ve všech/ dost volnou tlapku, protože Tali se chovala jak urvaná vichřice křížená s hordou primitivních národů. A on si musel zjednat pořádek, bylo zapotřebí, aby ho respektovala a naučila se chovat. A tak opět vstoupila na scénu hra "O trůn" . Jen ten trůn se tak jako průběžně mění. Původně byly vždycky všechny pelíšky stejný. Tali je pes jako kráva, nebo takhle ona je spíš jako kráva , než pes ☐ , ale to je zas na jiný téma. Takže se pořídil pelíšek mnohem větší. No a ten shledal Rumíček, jako nejvhodnější svou ložničku. Zatímco do tý doby byl pelíšek v bydlíku prioritou č. jedna, tak teď bylo a je, nutno spát na tom obřím pelechu. Co na tom, že v jeho rožku, ale bude tam on. Tali ať si najde svoje nějaký vhodný místo. Případně, když se trochu madam uskromní, páč on si musí pohovět, že jo? ☐ - můžou tam být oba. Jinak může klidně kam chce, klidně do bydlíku. On se prostě přestěhoval a bydlík, jeho oblíbený bydlík je zapomenut.

Takže zcela pravidelně po příchodu z venku následuje scénka: první utření nohou = Rumíček. Po špitání do uší a utření ťapiček a podvozku je veleno "Tak šup na pelíšek." Následuje menší odmlka... : "Na svůj! Tady!" zdůrazněno směrovkou z pravé ruky. "Co?" "Tady sem řekla!" "Aháá" . A než utřu ty čtyři flekatý tlapy a pošpitám jim do ucha (pokud byly hodný ☐) , je už ten zrzavej had zasejc zpátky. "To je co?" ... "Nic, spim" ... "Tak ale

Rumíčku, Rumičku, ty jsi tak trochu sprateček vid? :D

padej!" ..."Chjo!" a přesune se. A já můžu Talimůru nasměrovat na její velkej pelíšek. Není to o nějakých výhodách či prioritách. Je to čistě praktická věc. Chci, aby se na pelíšek vešla a po procházce tam prostě uschla a chvíli byla. Což u toho malýho, z kterýho přetejká, tak nějak nejde. Jinak jest mi naprosto fučík, jak si to vedou. A vedou si to zpravidla tak, jak stanoví Rumiček, který tohle, stejně jako pár dalších malých detailů, bere jako tiché stvrzení toho, že on je tady ten nejdůležitější a bude se ho poslouchat ☐ . A Tali skutečně udělá, jak on zavelí. Jak dlouho jim to asi takhle vydrží?

No ale teď osud zamíchal kartami!! Pozor, pozor! ☐ Do jistý doby byl Rumouškovým pelíškovým favoritem ten obří Talipelíšek. A na tom kuchyňském se dokáže roztáhnout tak, že si Tali jde radši lehnout jinam. Buď na koberec a nebo do předsíně, když je moc unavená a chce vyloženě pohodlíčko. Jenže, co čert něchtěl, že jo, tak v rámci přestavby předsíně vyrobil páník zcela funglnový bydlík! Je o něco vyšší a o něco málo delší, než byl ten původní. Ale to není podstatný, podstatný je ŽE JE TO FUNGLOFKA! A funglofku může obsadit jenom "velkej" ☐ šéf . A kdo je u nás velkej šéf? No jasně, Rumiček. To přece ví úplně každej, minimálně Talimůra to ví velmi dobře.

V samotným začátku to ještě nebylo tak složitý, páč páník dal ten velkopelíšek do bydlíku. To bylo jednoduchý, tam měl Rumiček možnost obsadit dvě pozice zároveň. Jak velkopelech tak funglofku-bydlík. Jenže..... vona vám je pánčička taková mrcha jedna potměšilá!!! A ty pelíšky prohodila!!!! Do bydlíku šel ten menší, který tam akorát pasuje a ten velkej, kterej se tam stejně nevejde, jsem vystrčila ven. Tali poslušna pokynů velkýho šéfa si šla lehnout na ten malej. Tedy do bydlíku. Aaa jejda jejda, jejdááá. Co tetkon? Vona je v tom novým ??Dumal velkej šéf na obřím pelechu. A pak šel a nasáčkoval se za Talimůrou do bydlíku na malopelíšek. Ano, bývaly doby, kdy v tom bydlíku byli i dva psi, jenže jeden byl malej zrzavej skřítek a druhej ne o moc větší Bubinka. Teď tam byly natlačený dva preclíky. Aby nakonec ten velkej, flekatej, kterej už nemohl to nepohodlí vydržet, páč byl celej přeželej a ztuhlej, jak se nemohl díky zrzavý zarážce rozvalit, vycouval pozadu z bydlíku ven a ulehl na ten velkej, co ležel vedle.

Tak jsem zvědavá, kolik dílů tahle rošáda bude mít ☐ Ešivá vono to bude mít taky tolikatě dílů, jako ty nekonečný seriály??? ☐